

Πρὶν ἀπὸ μερικές μέρες ἔγραφα σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἴδια στήλη, πῶς τὸ ποδόσφαιρο εἶναι ἓνα μεγάλο κόσκινο, χαρκτήριος καὶ αἰσθημάτων.

Πολλοί, ὅσοι θέβ'α ἐζήσαν τὴν ζωὴν ποὺ περιγράφω στὸ χρονογράφημα ἐκεῖνο, βρῆκαν πολὺ σωτὴ τὴν διατύπωσιν. Ἄλλοι πάλιν τὴν βρῆκαν αὐστηρὴν.

22.1.1939

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

κα
εὐ
πῆ
ἀπ
λῶ
στ
διδ

ἐν
νο
το
τύ
τὸ
τῇ
αν
φα
ρο
κα
τικ
δὲ
το
θρ
πα
το

μο
το
τὸ
ρε
λῆ
δι
ρις
ρις
κω
Πο
κα
μῶ
εὐ
κό
Γ
δὲ
για
μπε
ζε
ει
κρυ
οκλ
κ
κῆ
τὸ
κα
κα
κα
κα
τῇ

8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1939

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΩΣ

Δὲν με κακοφάνηκαν διέλαφρως δυσμενεῖς αὐταὶ κρίσεις. Περίμενα τὴν εὐκαιρίαν, θέβαιος πῶς σύντομα θά μοῦ δοθῇ, γιὰ νὰ ἀποδείξω πῶς εἶχα πληρεῖς δίκαιον στὴν διατύπωσί μου.

Προχθὲς ἐξῶ ἀπὸ κεντρικὸ φωτογραφεῖο τῆς πόλεώς μας, εἶδα ἄρκετὸ κόσμο με σοβαρότητα πεντήκοντα Καρδινάλιων τοῦ Βατικανοῦ, νὰ περιορονάζεταὶ μιὰ φωτογραφία. Στάθηκα καὶ περιεργάσθηκα καὶ ἐγὼ τὴν φωτογραφία.

Τὶ τὰ θέτε φίλοι μου. Τὸ ποδόσφαιρο ἔχει τοιμηπῆσει, πολὺ κόσμον. Αὐτὸ εἶναι πανθομολογούμενο. τὴν ὥρα λοιπὸν ποὺ πεοιεργαζόμενα τὴν φωτογραφία, σκεπτόμουνα ὅτι σὲ ἄλλους μὲν τὸ ταίμημα εἶναι ἐνδυνικό αὐτῶν, αὐτοὶ δὲ πεουμανάντ.

Ἡ πεοίπτωσις τῆς φωτογραφίας με ἐπείσεν, ὅτι πρόκειται περὶ φόλας κυβερνήτης δεκάκις καὶ μισοφῆς πεουμανάντ. Κάποιος παρατυχὼν δ'ευθυντῆς Πιστωτικῆς Ἰδρύματος, πεοιεργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν φωτογραφίαν.

—Ὁ Ἅγιος Γεώργιος, πατεὶ τὸν δαίμονα, κάμνει μὲ ὕψος σοβαρόν.

—Τὸν δαίμονα ποὺ τοῦ ἔχει φάγει τὸ σικότη, δ'ορθῶνω, ἐντεῦθεν.

—Διότι τί ἄλλο, νὰ θέλῃ ἄρα γε νὰ παραστήσῃ ἡ φωτογραφία; Πασὰ τὴν καταιπτήσιν τοῦ δαίμονος;

Τώρα μένει νὰ ἐξακοιβωθῇ ἂν ὁ δαίμων πατηθεῖ, ἔπαυσε νὰ τὸν ἐνοχλῇ. ἢ μήπως τὸν ἐπάτησε κατόπιν ἐορτῆς.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωπον εἰδόντες καὶ ζῶντες λίγο πολὺ ἐν Καβάλλᾳ θὰ παρσδεχθοῦν ὅτι συμβαίνει τὸ δεύτερον. Πλὴν ὅλοι γενικῶς οἱ ἀναγνώσται θὰ συμφωνήσουν πῶς τὸ ποδόσφαιρον εἶναι ἓνα πελώριο κόσκινο χαρκτήριον καὶ αἰσθημάτων.

Ὅσοι τυχὼν ἀμφέβαλλον, στὸ ἀντίκρουσμα τῆς φωτογραφίας αὐτῆς, μέθυμήθησαν καὶ με ἐδικαίωσαν.

Δι' ὅλους μας ὑπῆρξε ἐνδημικὴ ἡ νόσος, διὰ τὸν εἰκονιζόμενον εἶναι διαρκείας. Αὐτὸ μᾶς τέρπει ἀντὶ νὰ μᾶς ἐνοχλῇ.

Λ. Σ. ΑΔΑΜΠΑΣΙΑΔΗΣ

Χαιρετισμοὶ στὸν Ἀη Σίλα

Τὸ μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς πῆγα στὰ ψαράδικα νὰ φάγω. Δὲν ἔχει ὅχι οὐκ ἔχει. Τὸ λέγω αὐτό, γιὰ νὰ λείψῃ κάθε παρεξήγησις, γιατί πολλοὶ θὰ ἔχουν ἴσως τὴν ἀπαίτησιν, νὰ τρώγῃ... ἀκρίδες καὶ μελι ἄγριο.

Πίσω ἀπὸ τὸ τραπέζι μου, καθόνταν μιά παρέα ἀπὸ ἐργατικούς. Συζητοῦσαν γιὰ τοὺς χαιρετισμοὺς φαίνεται δὲ πὼς εἶχαν προτίμησι νὰ παρακολουθήσουν τοὺς χαιρετισμοὺς στὸν Ἀη Σίλα, ἀσώλαο, ὅπως πρόφεραν τὴν λέξιν.

Δὲν ἔχουν ἄδικο οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, σκέφθηκα γιὰ μιὰ στιγμή & πῆρα καὶ ἐγὼ τὸν ἀνήφορο γιὰ τὸν Ἀη Σίλα. Δὲν συμφωνῶ μὲ ὅσους θέλουν πτερό νὰ πάνε ἐκεῖ ἐπάνω, μιά καὶ ἡ ἀσφαλτος ἔχει καταστήσει τόσο εὐχάριστόν περίπατο πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἡ ἀσφαλτος αὐτή, ποὺ ἐσωσε τὴν λεωφόρο Μεραρχίας ἀπὸ τὴν σκόνην, εἶναι μιὰ πρώτης τάξεως προπαγάνδα, γιὰ τὸ πράσινο, γιὰ τὴν ὀρειθασία, γιὰ τὸν ἀλπινισμόν, ὅπως χαρακτηρίζουν τὴν ὀρειθασίαν οἱ Ἑλβετοί.

Τὴν πατατούκα λοιπὸν στὴν πλάτη καὶ τὸν ἀνήφορό πρὸς τὸ παρεκκλῆσι. Τὰ θέτε φίλοι μου, ὅλα ἐκ πορνεύονται, ὅλα πάραχα ράσσονται, στὴν σημερινὴ ἐποχὴ, μόνον ἡ φύσις, ἡ φύσις ποὺ εἶναι ἀλήθεια, τετραγωνικὴ καὶ ὀρθολογισμένη ἀλήθεια, δὲν παραχαράσσεται, δὲν πλαστογραφεῖται.

Πάρτε τὸν ἀνήφορο πρὸς τὸν Ἀη Σίλα ἕνα ἀπώγευμα, χωρὶς δημοσιεύσεις καὶ θόρυβο, χωρὶς προετοιμασίες καὶ πάταγο ἔτσι στὰ πεταχτά, τὴν στιγμήν καὶ σταθῆτε ἐκεῖ ἐπάνω στὴν πλαγεία, σταθῆτε μὲ ἀπλότητα, σταθῆτε νὰ ἀποθαυμάσετε τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν φύσιν.

Χωρὶς μπριγιάντια καὶ πορφύρες, χωρὶς κλακέρ & σπογγοκοκολαρίους μὲ μό

νη τὴν καταπράσινη χλαμίδα, ἐπιβάλλεται αὐθόρμητα στὴν ψυχὴν σας, θρονιάζεται μεγαλοπρεπέστατα στὸ ἐσωτερικὸ σας εἶναι.

Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὴν φυσιολατρεία νοιώθει ὁ Ρωμῆος, λέγοντας δὲ «ρωμῆος» ὑπονοῶ τὸν πολὺ κόσμον, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἐργατικῶν νὰ πάνε στὸν Ἀη Σίλα γιὰ τοὺς χαιρετισμοὺς, αὐτὴν τὴν σημασία ἔχει.

Χαιρετισμοὶ στὸν Ἀη Σίλα!! Ἀρμονία φύσεως καὶ θρησκείας, ἀγκάλιασμα πραγματικό.

Ντάν, ντάν, τὸ μικρὸ σὴ μαντρο κτυπᾷ, ὥς ἀφήσω τὴν πάρλα ποὺ μὲ ἔχει κατὰ λάβει καὶ ὥς μὲ μύσῃ νὰ ἀκούσω τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια».

Στὸ ἐκκλησάκι αὐτὸ μὲ τὴν φυσικὴ ἁρμονία ἡ ποίησις τῶν χαιρετισμῶν συμβαδίζει μὲ τὴν φύσιν.

Λ. Σ. ΑΔΑΜΠΑΣΙΑΔΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Βυζαντινή μουσική, ή τετραφωνία: Αὐτὴ εἶνε ἡ διασπῶν πού τῶρα ἐδῶ τέσσαρες μῆνες κουπανᾶνε ἀδέρτα ἀπὸ τῶν σπιλῶν τῶν ἐφημερίδων Ἀκαδημαϊκοί, καθηγηταί, λόγιοι, δημοσιογράφοι, θεολόγοι καὶ τὰ λοιπὰ, κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσάνθου καταργήσεως τῆς τετραφωνίας. Ἐχοῦν δικασθῆ εἰς δύο στρατόπεδα: εἰς βυζαντινίζοντας καὶ εἰς νεωτερίζοντας, ὅπως θέλουν νὰ αὐτολανάσωνται οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν τετραφωνία. Καὶ τὸ χειρότερον ἀπὸ ὅλα ὅτι ἀνεμύκησαν ἡ μάλλον ἀνεκίνησαν τὸ ζήτημα ἡ τὸ κάλιον ἔθεσαν τὸ γενικώτερον ζήτημα τῆς μορφῆς τῆς θείας λατρείας, ἄνθρωποι πού ὄχι μόνον δὲν ξεύρουσι οὔτε τὰ στοιχειώδη τῆς θείας λατρείας, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν πατοῦν καὶ σπὴν Ἐκκλησίαν. Αὐτὸ τοῦλάχιστον φαίνεται ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τοῦ ἐγκαινιάσαντος τοὺς Ἀκαδημαϊκοῦ. Ἀσφαλῶς ἐξέλαβον τὴν θείαν λατρείαν, ὡς λογοτεχνικὸν θέμα, ἄλλον ἀναδείξεως αὐτῶν καὶ ἤρξισαν τὸν ἀναβαλλόμενον χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος.

Πέθανεν ὁ Χαλεπᾶς καὶ πῆγεν εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ Ὁ προσέχοντος Ἀρχιερεὺς δὲν εἶκεν ἀπαγγελίαν. Τὸ ἄρπαξεν αὐτὸ καὶ ἀπ' ἐδῶ πάνε καὶ οἱ ἄλλοι. Ὅσοι νὰ ὑπάρχει διάταξις συμφώνως πρὸς τὴν ὁποῖαν οἱ κληρικοὶ μας δεόν νὰ φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολὴν καλῶν τεχνῶν, διὰ νὰ ἐκγυμνάζωνται εἰς τὴν ἀπαγγεῖλαν.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν μεφαινεταὶ νὰ ἀπεκδέχεται ἥτο ποῖαν παρὰ τῶν λειτουργῶν τῆς ἀπ' ἐναντίας μάλιστα τοὺς θέλει ἀναθούσας καὶ ἀνιδιοτελεῖς, οὐδαμῶς ὅμως τῶν προσόντων ἀναφαίνεται ἡ στομῶδης ἡ ἡ με ρυθμὸν ἀπαγγελία.

Πῆγε στοὺς Νυμφίους καὶ δὲν τὸν ἤρεσεν ὁ ἱεροφάνης. Αἰρέτω λοιπὸν ἡ βυζαντινὴ μουσική.

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ. Διατίπται, ἡ μάλλον εἰς τίπται εἰ ἡ βυζαντινὴ μουσική ἡ τὰ θεία ἐπὶ. Καὶ διατί δὲν πταῖουν οἱ ἐκτελεσταί; Πότε δὲ μέχρι τούδε ἐλήφθη φροντίς ἀντιστοίχου μορφώσεως τῶν ἱεροφάτων ἐν Ἑλλάδι; Τότε λοιπὸν πῶς ζητοῦμε καλῶς κατηρτισμένους εἰς τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν ἱεροφάτας;

Προτιμοῦν οἱ ἀντιβυζαντινίζοντες τὴν τετραφωνίαν. Ὅχι τὴν ἐνηρμονισμένην. Θέλουν καὶ καλὰ καὶ αἰσθάνει νὰ ἀντικαταστήσουν τὸ βυζαντινὸν ὄφος, μέτῃν τετράφωνον καντάδαν. Ἄν τοῦλάχιστον ἐξήτουν

τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐνηρμονισμένης θὰ εἶχον ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως αὐτῶν, καποια ἐπιχειρήματα, ἡ μάλλον τὸ προνοούμενον τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας Ζητοῦν ὅμως τὴν τετραφωνία. Κατὰ ποῖαν ὁμῶς λογικήν, ἐκτελεσται ἀστοχοῦντες εἰς τὴν βυζαντινὴν μουσικήν, θὰ ἐπιτύχουν εἰς τὴν τετραφωνίαν; Συζητοῦμεν διὰ τὸν τύπον ἐνῶ δὲν εἶνε ὁ τύπος τῆς μουσικῆς πού ἐλλεῖπει, ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεσις.

Προκειμένου ὁμῶς νὰ καταρτίσωμεν ἐκτελεστάς δὲν θλέπω διατί νὰ μὴν τοὺς καταρτίσωμεν εἰς τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν ἀλλὰ νὰ προτιμῶμεν τὴν τετραφωνία.

Τὰ ἐπιχειρήματα ἅπανα παρὰ τῶν αὐτῶν, αὐτὰ ἀφοροῦν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ὄχι τὸν τύπον. Συνεπῶς προκειμένου νὰ καταργήσωμεν, κατὶ θὰ πρέπει νὰ εὐρωμεν τὰ τρωτά του καὶ ἂν αὐτὰ δὲν εἶνε θεραπεύσιμα, τότε καὶ μόνον νὰ τὸ καταργήσωμεν.

Ἡ βυζαντινὴ μουσική, φωνασκοῦντες καλοὶ μουσικοὶ κατὰ τὰ ἄλλα κύριοι καὶ ἀξιοσέβαστοι διανοούμενοι, καλῶς ἀποριδομένη ἔχει ἀρίστην ἐμφάνειν, διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὸν χαρακτηρισμόν αὐτῆς.

Ἐνα ταξειδῶκα μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ θὰ πεισθῶτε περὶ τοῦτου. Ἡ Κωνσταντινούπολις ὁμῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατρεῖ Σχολὴν βυζαντινῆς μουσικῆς.

Ἄν λοιπὸν ἰδρυομένης καὶ κανονικῆς λειτουργούσης Σχολῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα, δὲν θεραπευθῇ τὸ κακόν, τότε καὶ μόνον θὰ δύνασθε νὰ ἐπικαλεσθῆτε ὅσα τώρα παρὰ τῶν αὐτῶν.

Ἐλλείπουν οἱ καθηγηταὶ μήπως; Ὑπάρχουν καὶ πλεονάζουν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Ἀρχὼν Μέγας Πρωτοψάλτης, ἐπὶ τριακονταετίαν, εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ. Ἰάκωβος Ναυπλιώτης, ἐφησυχάζει ἤδη καὶ εὐχερῆς ἔσεται ἡ χρησιμοποίησις του, ἰδοὺ λοιπὸν στίβος δόσεως.

Πολλοὶ φοβοῦμαι ὁμῶς ὅτι οἱ περισσότεροι, ἀπὸ τοὺς πλείους ἐκτοξεύοντες μύθους, κατὰ τοῦ ἐν ἰσχύει μουσικοεκκλησιαστικῆς μᾶς αὐστηρότης, πηγαίνουσι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὄχι ἀπὸ ζήλον πρὸς τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ζήλον, νὰ εὕρουν στάδιον δημοσιογραφικῆς καμπάνιας.

Ἡ Ἐκκλησία μας θλέπειτε, ὅλα τὰ ἔχει κανονίσει καὶ ἔμεινεν ὁ τύπος τῆς μουσικῆς. Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, τὸ τονίζουν καὶ σήμερον.

Ἡ Ἐκκλησία, μόλις τώρα ἀποθέτει τὴν ἐξάρτησιν τοῦ ἀγωνιστοῦ, δώσατε πίστωσιν χίρὸν οὐ κακατόπιν πυκνώσατε τὰ θέλη. Δώσατε ὁμῶς πίστωσιν χρόνου, δεδομένου δὲ ὅτι προῖσται τῆς ὁλκάδος, οἰοκαστρός ἀνεγνωρισμένης πείρας, ἀξίας καὶ ἀντιλήψεως, πολὺ συντόμως ἡ Ἐκκλησία μας θὰ ἀλλάξῃ ὄψιν.

Ζητεῖ ὁμῶς καὶ δικαιοῦται μίᾳς πρωτόσεως χρόνου. Χορηγήσατε ταύτην καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν πηγαίνετε πάλιν εἰς τοὺς Νυμφίους κ. Παπαντωνίου.

Τότε θὰ δικαιώσεται καὶ τοὺς αἰῶνας πού ἐσεβάσθησαν καὶ ὅσους ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν.

Δ. Σ. ΑΔΑΜΠΑΣΙΑΔΗΣ

τὴν δευψιν. Στὸ φαίνεται

μετὰ τὰ παντοτεινὰ χιόνια του. Ἀπὸ μακρὰ διακρίνεται τὸν ποταμὸ Ἀζό. τρεῖς τώρα περνᾶ τὴν λώρια σιδερένια του πείαν ορίζει τὴν πείαν γὰ νὰ κυρῇ εἰς τὸν πόντον τοῦ θερμαϊκοῦ. λίγο νὰ καὶ ὁ πλοῖος μὸς λουδίας, τοῦ οἱ παράγων. Τὸ τραῦμα χει διαρκῶς μικροῦς σπινθηρονομεσθῶν πολλὺς ἐπὶ τὸν νος σπινθηρονομεσθῶν. ἡ ἀντιβυζαντινὴ μουσική, τρεῖς